

CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, APRIL 7, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

48 urni delovnik za Cleveland

Lokalna komisija za moško delovno silo je soglasno odglašala, da naj bi bil vpeljan za Cleveland minimalni 48 urni delovnik v tem vojnem času. Pričakuje se, da bo okrajni direktor Goodwin to odobril in postavil Cleveland na bazo 48 urnega delovnika.

Če odredba, ako bo sprejeta, pred več časom uredila clevelandsko industrijo, naj gre prostovoljno na 48 urni delovnik.

Delavci v mnogih tovarnah že zdaj delajo po 48 ur na teden. V tovarni Jack & Heintz v Bedfordu delajo celo po 80 ur na teden. Zato bi ta odredba zadela samo one tovarne, kjer zdaj delajo manj kot 48 ur na teden.

Kratke vojne in druge vesti

LONDON—V nizozemskem mestu Roermond je bil zavržen znanec Hetterschiff. Župan je načeloval stranki v tem mestu.

WASHINGTON—Predsednik Roosevelt in njegovi voditelji se posvetovale glede pomanjkanja poljedelskih strojev. Znanec temu problemu svojo osebno pozornost, ker da bodo imeli farmarji dovolj strojev.

WASHINGTON—Mornariški tajnik Knox je povedal, da bo francoski luksuzni parnik Normandie, ki leži pogrezan v newyorškem pristanišču, v kratkem dvignjen. Najbrže bodo dvignili enkrat poleti.

NEW YORK—Berlinski radio je včeraj naznanjal, da je bil v Sofiji na Bolgarskem počistila mesto nezaželenih. Aretiranih je bilo 387 oseb, med temi 80 žensk in 10 otrok.

LONDON—William Craven, star 28 let in poljski delavec, poslan na nemško poslatništvo v Dublin, Irsko, da bi rad delal v tujini. Pismo je prestopil cenzor in odpošiljatelj je bil v došmrtno ječo. Izjavil je, da je velik oboževatelj Afrike.

AFRIKA—Tretji bataljon 6. pehotnega ameriškega polka, 4. oklopne divizije, je bil posebno odlikovan od generala Eisenhowerja za junaško obnašanje pri zavzetju Orana v Severni Afriki.

Vatikan bo poročal na radio v ruščini

Vatikan—Radio iz Vatikana bo poročal na ruščini, da bo začel v ponedeljek 19. aprila vatikanska radijska postaja oddajati programe na ruščini. Tako sta postala Mr. Joe Zakrajšek iz 15904 1. avenije, prvič stari ata in drugi zemljiški davki.

Vesela vest

Mr. in Mrs. Bill Zim-merman so prinesle vile rojeni-četu hčerko prvorojenke. Vile je bilo Mary Zim-merman. Tako sta postala Mr. in Mrs. Joe Zakrajšek iz 15904 1. avenije, prvič stari ata in drugi zemljiški davki.

Novi grob

V ponedeljek je naglo umrl rojak Frank Kren, star 45 let. Stanoval je na 5507 St. Clair Ave. Rojen je bil v Clevelandu, ter zapuščal hčer Vivian, brata Johna in Anthonyja in sestro Ano Novinc. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob devetih iz Svetkovnega pogrebnega zavoda, 478 E. 152. St.

Pozdravi iz New Yorka

Vse Clevelandčane najlepše pozdravlja iz New Yorka: Mrs. Anton Baraga in hčerka Fanny, ki sta šla obiskat sina, oziroma brata korporala Anthony Baraga.

Novo pivo v zalogi

Mr. John Potokar, lastnik Double Eagle Bottling Co., je dobil te dni v zalogo fino Waldorf pivo. Novo agencijo je dobil Mr. Potokar z namenom, da bo lahko bolje postregel vsem zahtevam odjemalcev.

Demokrat Kelly je bil že tretjič izvoljen županom v Chicagu

Chicago, Ill., 6. apr.—Demokratski župan Edward J. Kelly je bil izvoljen danes za tretji termin, ko je premagal republikanskega nasprotnika McKibbina. Vsi glasovi se niso prešteli, toda Kelly ima že nad 100,000 glasov večine.

Udeležba je bila nenavadno velika pri volitvah. Republikanci trdijo, da je Kellyu pomagala washingtonska administracija, delavske unije in gamblerji.

Meščanska mobilizacija na Hrvaškem

Nemški radio je poročal v začetku februarja naslednje: Dr. Pavelić je odredil na Hrvaškem splošno meščansko mobilizacijo. Izšel je dekret, ki predvideva rekviriranje zgradb, prostorov, delavnic in vseh vozil, za civilno in vojaško uporabo. Civilno prebivalstvo bo obvezano, da se posveti vojnemu naporu. Izvzete so le osebe izpod 15 in iznad 70 let starosti, in matere z otroci do 15 leta.

10,000 ur budilk v Anglijo

London.—Angleži bodo zdaj lahko vzajali zjutraj. Iz Zed. držav je namreč na potu pošiljka 10,000 ur budilk za Anglijo, da nadomestijo domače, ki so že vse izrabljene, novih pa ne delajo.

Iz raznih naselbin

Standard, Ill.—Jos. Bregar, išče sestro pokojnega člana Julija Novaka zaradi njegove zapuščine, to je smrtnine. Njeno sedanje ime je Mrs. Frank Jager in pred leti je bivala v Johnston Cityju, Ill. Ako je komu znan njen sedanji naslov, naj mu sporoči, če pa bo to ona sama čitala, naj se oglasi čim prej na naslov: Joseph Bregar, Box 85, Standard, Ill.

Eveleth, Minn.—Dne 11. marca je umrl Anton Sterle, star 56 let in rojen v Podložu pri Raketu na Notranjskem. V Ameriki je bil 39 let in skoraj ves čas v Evelethu. Zapuščal je četrir sinove in dve hčeri, ampak njegovi otroci so raztreseni po drugih krajih Amerike; dva sinova sta v armadi in eden teh je na Solomonih. V starem kraju pa zapuščal očeta, tri polbrata, sestro in polsestro.

Govoreče slike

Nocoj po cerkveni pobožnosti bo Father Andrew kazal premikajoče slike, ki so primerne v postu. Slika je posneta iz življenja sv. Antona Padovanskega. Vstopnica je 25c. Predstava bo v novi šoli sv. Vida. Narod je prijazno vabljen.

Župan v Washingtonu

Clevelandski župan Frank J. Lausche je sinoči odpotoval v Washington. S seboj je nesel svoj krstni list, da bo dobil potni list za Anglijo. Pri vojnem informacijskem uradu bo dobil zadnje instrukcije za potovanje v Anglijo.

Novo pivo v zalogi

Mr. John Potokar, lastnik Double Eagle Bottling Co., je dobil te dni v zalogo fino Waldorf pivo. Novo agencijo je dobil Mr. Potokar z namenom, da bo lahko bolje postregel vsem zahtevam odjemalcev.

Angleži so predrli novo Rommelovo linijo

Kje je krompir?

V soboto je v nekaterih okrajih Clevelanda popolnoma zmanjkalo krompirja. Ponekod so ga dobile gospodinjice samo po 5 funtov. Ako primanjkuje mesa, maščob, olja, konzerv in podobno, ni nič čudnega. Toda če bo primanjkovalo krompirja, ki mora biti vsak dan na mizi sleherne ameriške družine, pa ne bo dobro. Celo v Nemčiji, kjer primanjkuje vsega, imajo vsaj krompirja dovolj. Nekje je nekaj narobe.

BOJNA FRONTA

RUSIJA—Iz Moskve poročajo danes zjutraj, da je ruska armada ob reki Donec napredovala in da so nacisti na umiku. Tudi pri Novorossiku poročajo Rusi o napredovanju.

LONDON—Angleška zračna sila je včeraj bombardirala razne naprave po Franciji trikrat v enem dnevu. Tarče so bile letališča, železnice in elektrarne.

Roosevelt molči glede invazije v 1943

Washington.—Predsednik Roosevelt je rekel, da ne bi povedal, tudi če bi vedel ako bodo Združeni narodi izvedli letos invazijo v Evropo. Ko so ga vprašali, če mu je kaj znano, da je na potu v Rusijo ameriška misija, je rekel, da mu ni nič znanega o tem.

Nov grob v Niles, O.

V Warren mestni bolnišnici je v ponedeljek popoldne umrla Nellie Spoljarić iz RFD 1, Niles, O. Rojena je bila 28. avgusta 1913 v Manifold, Pa. Zapuščala žalujočega soproga Josepha, ki služi v armadi v St. Louis, Mo., mater Mrs. Mary Lupek, tri brate: Franka in Anthonyja v armadi in Johna doma; dalje tri sestre: Agnes poroč. Logar, Julia in Ana. Bila je članica društva Sloga št. 43 SDZ. Pogreb bo v petek zjutraj ob devetih iz hiše žalosti v cerkev sv. Stefana in na pokopališče v Niles, O. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

Dar za Rdeči križ

V našem uradu je izročila \$2 Mrs. Mary Zupančič iz 856 E. 73. St. En dolar je za Rdeči križ, en dolar pa za Cathedral kantino. Prav lepa hvala.

Kupujte vojne bonde!

Naborna komisija 10. varde je poklicala na vojaški nabor sledeče naše fante: Joseph Jankovič, Louis Simenc, John Krečič, Michael Vuk, Vincent Eržen, Frank Felicijan, Joseph Zadravec, Joseph Troha, Joseph Vidmar, Anthony Jurčec.

Pfc. Joe F. Vertovnik, sin Mr. in Mrs. Louis Vertovnik iz 3904 St. Clair Ave. ki je včasih služil v Grdina Hardware, pošilja pozdrave vsem prijateljem in znancem v Clevelandu. Njegov naslov je: Pfc. Joe F. Vertovnik, 35301086, 1st Vet. Co. (sep.) APO 3492, c/o Postmaster New York, N. Y.

Država preiskuje kupovanje žganja od strani gostilen

Columbus, O.—111 državnih inspektorjev je odšlo po državi, da zatrejo kupovanje žganja od strani gostilen v državnih prodajalnah na drobno. Inspektorji bodo zasledovali osebe, ki kupujejo žganje v državnih prodajalnah za gostilne, ki to žganje potem prodajajo čez baro.

V Columbusu imajo že dokaz proti dvema gostilničarjema. Postava prepoveduje gostilnam kupiti žganje v prodajalnah na drobno, ker se s tem izognejo 3% prodajnemu davku. Ta davček je prinesel lansko leto \$2,500,000.

Dobra plača, pa nič dela zanj

London.—Neka firma v Manchesteru je bila kaznovana z globo \$21, ker se je branila sprejeti nazaj na delo nekega odpuščenega delavca. Podjetje je reklo, da je ta delavec samo za sitnosti v tovarni in mu je ponudila letno plačo \$2,000, ako se zaveže, da ne bo več vprašal tukaj za delo.

Nadškof Spellman bo šel nazaj v Afriko

London.—Newyorški nadškof Francis Spellman se je vrnil iz obiska na Irskem. Zdjaj bo obiskal še Škotsko, nakar bo odšel nazaj v Afriko, od tam v Osrednji vzhod, Indijo in na Kitajsko.

Danes je zadnji dan, ko morate imeti avtne licence

Državni registrar naznanja, da bo danes zadnji dan, ko mora imeti vsak avto novo licenco za 1943. Kogar bodo dobili nocoj po polnoči brez licence, bo aretirani. To naročilo je dobila policija po vseh mestih države in državna policija na deželnih cestah.

Poslan v koncentracijo

Gaetano Scaravelli, ki je izgubil ameriško državljanstvo potem, ko je izjavil, da bi se ne boril za Zed. državo in je poslal svoj državljanski papir predsedniku Rooseveltu, je zdaj v okrajni ječi. Tam bo ostal, dokler ne bo poslan v koncentracijsko taborišče za sovražne tujce.

Kupujte vojne bonde!

Korporal Stanley Vidmar pošilja najlepše pozdrave vsem svojim prijateljem in znancem ter jim priporoča za kako kartico. Njegov naslov je: Cpl. Stanley Vidmar, 1st Air Base Sqdn, Mitchel Field, Long Island, N. Y.

Naciji in fašisti so zopet na umiku v Tuniziji. Nemci so tudi umaknili veliko skupino tankov izpred oči Amerikancev.

ZADNJI POHOD ZAVEZNIKOV, DA POŽENO OSIŠKO ARMADO IZ TUNIZIJE

Gl. stan zaveznikov v Afriki, 6. aprila.—General Montgomery, poveljnik osme angleške armade je gotov s pripravami za novo ofenzivo proti Rommelu in je udaril z vso silo danes zjutraj na novo nemško obrambno linijo v Tuniziji. Angleška armada je udarila še z večjo močjo, kot lani pri Amaleinu ali pred nekaj tedni na Mareth linijo.

Belgijski škofje strogo obsojajo početje nacijev

Bern, Švica.—Mednarodna krščanska novinarska služba je priobčila pastirsko pismo katoliških škofov v Belgiji, ki je bilo čitano v vseh belgijskih katoliških cerkvah na 21. marca. V tem pismu belgijski katoliški škofje kritizirajo nacistične odredbe, izvršene "za ohranitev evropske civilizacije."

Pismo dvomi, če ne bo posledica nemških nasilnih odredb uničenje civilizacije. Belgijski škofje izjavljajo, da je bilo vse prizadevanje Vatikana, belgijskega kralja in duhovščine omiliti nemško mobilizacijo delovne sile, ali da bi rešili cerkvene zvonove pred armado, brezuspešno.

Boji na Hrvaškem

Radio Moskva poroča 24. januarja, da so jugoslovanski gerilci pobili 200 Nemcev v napadu na posadko v Samoboru, v neposredni bližini Zagreba.

Druge skupine gerilskih sil so pognale sovražnikove čete iz nekaterih gorskih postojank v bližini Banjaluke.

Na operaciji

V Huron Rd. bolnišnici je srečno prešel operacijo 5 letni Jimmy Raukar iz Rockefeller Rd., Wickliffe, O.

ŽUPAN LAUSCHE BO MORAL NAJETI MORNARICO ZA VSA NAROČENA DARILA

Ako bo hotel clevelandski župan Frank Lausche vzeti s seboj vse zavoje, katere bi ljudje radi poslali svojim znancem v Anglijo in na Škotsko, bi moral najeti vso ameriško trgovsko mornarico. In ako bo hotel obiskati vse osebe, katerih naslove bo mu poslali ljudje, bo moral ostati v Angliji najmanj pet let, da bo vse opravil.

Dan za dnem prihajajo pisma v mestno hišo na župana, v katerih ga ljudje prosijo, naj opravi zanje v Angliji to ali ono. Ako se pokaže na ulici, ga ustavljajo in prosijo, "ali ne bi hotel gredoč pozdraviti tega in tega znanca v Angliji."

"Največja" prošnja je bila od neke gospe, ki je prosila župana, naj bi peljal s seboj v Anglijo klavir in ga zročil teti Minnie v Sussexu.

OPA skrbi, da bodo imeli psi meso

Washington.—Hišnim varuhom ne bo treba srebati samo močnika zdaj, ko je racioniranje mesa. Urad za kontrolo cen je določil, da smejo prodati mesarji maščobo in kosti, kar ni užito za ljudi, za pasjo hrano, ne da bi zahtevali za to rdeče znamke od odjemalca.

TAJNI ČASOPISI DUŠIJO NACIJE

Kljub vsemu preganjanju nemška Gestapo ne more zatreti tajnih časopisov v okupiranih deželah. V Norveški je več kot 200 takih časopisov, na Poljskem 80, v Belgiji 30 in več ali manj tudi v drugih okupiranih deželah. Vsak, ki pomaga pri teh časopisih, s pisanjem ali razpečevanjem ve, kaj ga čaka, ako mu pridejo na sled nacisti.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPERJAMES DEBEVER, Editor
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAPOČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razšalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 82 Wed., April 7, 1943

Roosevelt in Hitler

Ernest K. Lindley je analiziral desetletno delovanje dveh največjih, mož sedanje dobe, Franklin D. Roosevelta in Adolf Hitlerja ter opisuje, kako je Hitler dobil v Rooseveltu edinega nasprotnika, ki mu je kos na vseh poljih. Roosevelt bo, ki bo usodna palica za Hitlerja in tudi njegov končni padec.

Takole piše Mr. Lindley o teh dveh velikih možeh: "Četrty in peti marec 1933 sta najbolj značilna dneva v zgodovini. Na 4. marca 1933 je postal Franklin D. Roosevelt predsednik Zedinjenih držav. Na 5. marca 1933 so se vršile v Nemčiji "volitve," ki so postavile Hitlerja kanclerjem.

Malo jih je bilo takrat, ki bi doumevali, kako važno vlogo bosta igrala ta dva moža in v koliko bo od njiju odvisna usoda sveta. Vendar sta si bila nasprotnika takoj od začetka, najsi se tega niti sama tedaj nista zavedala, da si bosta postala kmalu odprta sovražnika. Zdaj sta v smrtnem spoprijemu in izid te borbe bo določil svetovno bodočnost morda za stoletja.

Še nikdar v zgodovini človeštva nista dva moža tako oblikovala usodo človeštva. Postala sta si nasprotnika ne samo radi osebnih različnih mnenj, ampak tudi radi tega, kar zastopata.

Ko sta prišla do vladne moči so bile Zedinjene države in Nemčija dve vodilni industrijski sili sveta. To sta bila tudi naroda, ki sta bila zmognata postaviti na bojno polje največje bojne sile modernega bojevanja. Slučajno sta bili ti dve deželi tudi dve največji državi, ki sta bili v gotovih ozirih najbolj prizadeti vsled depresije. Zato ni bilo čudno, če so se izvršile ravno v teh dveh deželah največje politične spremembe.

Smernica, katero sta vzela ta dva naroda, nemški in ameriški, je bila razglašena že vnaprej. Hitler je razkladal svoje ambicije in bodočnost za Nemčijo v knjigi Mein Kampf. Tudi Roosevelt je že prvo leto predsedništva odkrito pokazal, da sovraži Hitlerja in nacizem.

Primerjajmo pota, katera sta hodila Roosevelt in Hitler v teh desetih letih vlade:

Na 2. maja 1933 je Hitler razbil nemške delavske unije, zaprl voditelje ter zaplenil vsi premoženje unij. Na isti dan so Rooseveltovi svetovalci sestavili Narodni industrijski akt, po katerem je dobilo delavstvo več pravic kot še kdaj poprej.

Na 4. oktobra 1933 so naciji zatrli katoliške organizacije v Prusiji, razglasili nacijsko stranko kot edino legalno in zatrli svobodo tiska. Na isti dan je Roosevelt imel govor pred Narodno konferenco katoliških dobrodelnost, kjer je poudarjal važnost socialne pravice ter politično in versko svobodo.

Na 24. aprila 1934 so naciji ustvarili inkvizicijska sodišča, kjer so obravnavali izdajniške procese tajno. Na 13. julija, ko je Hitler izvedel svojo "krvavo čistko," si je prihlstil pravico, da sme ubijati ne glede na zakone. Istočasno je pa Roosevelt vprašal Ameriški institut za postavne, naj proučuje sprejem kriminalnih postav z ozirom na moderne potrebe.

Na 25. julija 1934 so poskušali Hitlerjevci izvesti v Avstriji puč in zasesti deželo. To se jim takrat ni posrečilo. Kancler Dollfuss je bil umorjen. Nekaj tednov poprej je Roosevelt predložil senatu novo pogodbo s Kubo, glason katere je odpravil vsako oboroženo vmešavanje na Kubi ter postavil deželo na bazo enakosti in prijateljstva.

Na 28. junija 1935 so naciji odrekli delavcem pravico, da si smejo sami izbirati delo. Na 5. julija istega leta je predsednik Roosevelt podpisal delavsko postavno, ki dovoljuje delavcu pravico do organiziranja in kolektivnega pogajanja.

Tako bi lahko pisali debele knjige, kako sta delovala Roosevelt in Hitler vsak v svojo smer, eden za večjo moč in popolno oblast nad narodom, drugi za večje blagostanje dežele in za večjo socialno pravico vsakemu državljanu.

Dobili so se sicer ljudje, ki niso videli nobene razlike med Rooseveltom in Hitlerjem, ki so ju smatrali za dva navadna diktatorja, toda od tistega časa so se izvršili razni dogodki, ki so morali tudi tem slepcem odpreti oči. Take, ki še vedno ne vidijo razlike med tema dvema osebam, bodo smatrali zgodovinarji za duševno zaostale.

Ako bi stal Hitler na čelu kakega šibkega naroda, b morda ne bil obrnil nase pozornost Roosevelta. Toda Roosevelt je videl v njem dediča pruskega militarizma. Roosevelt je poznal pruski militarizem že od svoje mladosti, saj je hodil v nemško šolo in se je učil risati vojaške zemljevide. Kot pomožni mornariški tajnik tekom prve svetovne vojne, je Roosevelt videl, kako blizu so bili zaveznički na tem, da bodo izgubili vojno. V letih po vojni Roosevelt ni nikdar pozabil nemških vojaških genijev, nemških imperialističnih ambicij in ogromne moči nemške industrije. Ko je prišel Hitler do moči in se je pričela Nemčija oboroževati, je Roosevelt vedel, da stoji svet pred vojno nevarnostjo.

Roosevelt je upal, da se bo Hitler zadovoljil z omejenimi cilji. Upal je tudi, da bodo Hitlerja ustavili sosedje, predno bo prepozno. Toda skušal je opozoriti svet na nevarnost, ki preti od Hitlerja.

(Konec jutri.)

BESEDA IZ NARODA**Slovenci in Slovenke**

Te dni je minulo drugo leto, odkar so vdrle sovražne tolpe v Slovenijo, kjer ste se sami, ali pa vaši starši rodili. Od ene strani so prikorakale italijanske čete, od druge so prihrumele nemške trupe, a da ne zaostanejo za zgledom svojih rokovnjaških pajdašev, so še madžarska krdela preplavila Prekmurje.

Nobena junaštva ni bilo treba za to "zmago" in ni ga bilo. Kar je bilo jugoslovanske vojske v slovenskih krajih, se je umaknila na povelje vrhovne komande, ki je pričakovala, da bo obramba uspešnejša v južnih hribih. Ko so fašisti vseh treh barv prihrumeli, ni bilo nikjer v Sloveniji vojske za organiziran odpor: prepuščeni so bili sovražniku na milost in nemilost — covražniku, kateremu je milost bolj neznana kot druga stran lune.

Pa Slovenci niso berači in niso moledovali za milost. Toda pričakovati so smeli vsaj toliko pravičnosti, kolikor je je mogoče v vojnem času po načelih mednarodnega prava. Ampak govori nacijo in fašistu o pravičnosti, pa te bosta debelo gledala in te ne bosta razumela, kajti tudi te besede ni v njih slovarjih. Edino sila je v njih obeh oboževanja vredna in ker se Slovenci niso dali kar meni nič, tebi nič pod peto, je zver zarjavela in udarila, ker je bila tako močna, da ji žrtev ni mogla vrniti udarca z enako silo.

Začelo se je na slovenskih tleh, ki so v tisočletni zgodovini poplala že mnogo krvi, najbolj krvočno, najbolj nečloveško preganjanje in zatiranje in nobeno sredstvo ni bilo tiranom in njihovim opradam prepodlo, pregnusno, da bi dosegli svoj cilj: pokončiti slovenski narod tako temeljito, da ne bi ne na njegovi zemlji, ne na svetu sploh ostala kakšna sled njegovega življenja, njegovega bivanja, njegovega dela in njegove kulture.

Vsi veste, kakšnega orožja se poslužujejo hlapi svastike in njihovi pajdaši v ta tolovajski namen. Ponizevanje in zasramovanje, bolj boleče od udarca in rane se je pričelo takoj s prihodom prvih tujih oblastnikov; toda brutalnosti osvojevalcev je bilo to zadoščenje premajhno, kajti žalitev ne ubija, moralna klobuta ne prinese zemlje in blaga. Prišli so torej na dnevi red umori, včasih imenovani smrtna kazen, včasih eksekucija talcev, bolj navadno pa sploh nekršeni. Da se proces pospeši, je bilo organizirano masno izganjanje in prisilno preseljevanje; Slovenci so danes razkropljeni kakor židje po razdejani Jeruzalema; na tisoče družin je razbitih, da otroci ne vedo, kje so jim starši in ti ne, kje bi iskali sinove in hčere. Na tisoče so jih odgnali v sužnost v Nemčijo in Italijo, da proti svoji volji delajo za silnike. In da bo kupca do vrha polna, so izvršili največjo podlost z zapiranjem nedolžnih slovenskih deklet v hiše blodnosti za naslado pozivčene nemške in italijanske soldateske.

Dve leti traja križev pot slovenskega naroda in konca še ni na vidiku. A v teh dveh letih brezprimerne trpljenja se ljudstvo v domovini ni vdalo in ni se ga polastil obup. Kot da je pod neprizanesljivim kladivom usode našlo svojo pravo moč, je pritegnilo pasove, zadržalo rokave in okrepil svoj odpor. Slovenski narod se bojuje. In sovražniki besni, ker čuti, udarec upornega naroda, kateremu je sužnost bolj zoprna od smrti. Sovražnik rohni, ker mu je velikanu malic med

narodi zavalil skalo na pot, katere vsa njegova prevzetnost ne more odvaliti. Od jeze se peni, ker ne more vsa prelita kri izbrisati besed, ki jih je rekel in zapisal na steno — mene tekel ufarsim . . .

Dve leti, bratje in sestre! In kako dolgo še?

Dve leti obrača slovenski narod oči po širnem svetu in priklahuje, da bi slišal besedo, ki bi podprla njegov čudoviti pogum. Ali moremo, ali smemo molčati, vedoči, da bo naš glas ogrel kri v njegovih žilah in mu potrdil, da njegov boj ni zaman?

Slovenski ameriški narodni svet si je postavil to vprašanje in je odgovoril. Na podlagi njegovega sklepa torej proglašam nedeljo 18. aprila (cvetno nedeljo) za

SLOVENSKI DAN

in vsem vseh podružnic, vse organizacije in ustanove, da ga proslavijo na način, ki je z ozirom na njihove okoliščine najbolj primeren. SANS ne more v tem oziru izdajati nobenih predpisov, priporočil pa je, da se ta dan po možnosti prirede sestanki ali zbori, posvečeni trpečemu in bojujočemu se narodu v stari domovini in da se mu v resolucijah pove, da bijejo naša srca zanj, da občudujemo njegovo vztrajnost in njegov odpor in da bomo storili, kar je v naših močeh za uresničenje njegovih idealov.

Zaloben spomin velja preteklosti, ki je neizpremenljiva; sedanjost zahteva delo in boj; v bodočnost pa nas mora voditi up in neomajna vera v končno zmago pravičnosti.

Duša slovenskega naroda je željna okrepila; podajmo mu ga, pročeži mu roko preko morja na SLOVENSKI DAN!

Etbin Kristan, preds. SANSa.

Ob drugi obletnici

Cvetna nedelja je druga žalostna obletnica naše uboge stare domovine, odkar jo je napadel in zasulil sovražnik, da sedaj ukenjena vzdihuje in izkrvaveva. Zato pa je toliko pomembnejše, da bo ravno na isti dan pridelila Slovenska sekcija št. 2 Jugoslovanskega pomožnega odbora v Clevelandu zanimiv varietni program, ki bo vključeval najboljše moči tukajšnjih društev in posameznikov.

Ta sekcija deluje za plemenitost stvar, to je, da nabira sklad v pomoč našim bratom in sestram onkraj morja. Tudi omenjena prireditel bo v človekoljubnem namen, zato pa se pričakuje, da tisti dan Slovenski narodni dom napolnjen našega zavednega in dobrega naroda.

Pokažimo se, da nismo majhni v velikih dneh, pokažimo, da še nismo pozabili dežele in ljudstva, iz katerega izhajamo, ampak, da jim hočemo stati trdno ob strani vse do njih osvobodjenja.

Kakor že rečeno, bo torej na cvetno nedeljo, 18. aprila ob sedmih zvečer, zopet nekaj takega, da bo polpen duševni užitek za vsakogar, kdor ljubi lepe igre, petje, godbo, žive slike in kdor rad posluša dobre govornike, ki bodo nastopili, kakor naš spoštovani gospod župan Lausche in nič manj prikljubljeni g. Ivan Zorman in drugi. Vstopnice so že v predprodaji, ki so po 50 centov in po \$1.00, sežite po njih, da si prej zagotovite sedež. Pozdrav, Frances Ponikvar.

L. C. Smith poslopie, ki ima 42 nadstropij, pravijo da je najvišje zapadno od reke Mississippi.

Iz urada preds. Demokratskega kluba 32. varde

V odgovor članu Mr. Anton Vehovec, councilmanu 32. varde na njegov dopis v Ameriški Domovini, dne 3. aprila 1943.

Pišete meni, kot predsedniku Kluba in v taki obliki, kot da sem Vam jaz kot predsednik kluba, katerega član ste tudi Vi, storil krivico. Gotovo so Vam znane dolžnosti predsednika skupine — Demokratskega kluba.

Kot človek, ki verujem v demokratske principe, sem brez obotavljanja kot predsednik dovolil svoj podpis na poziv do Vas, katerega je članstvo na svoji seji enoglasno odobrilo in naročilo, da se ga pošlje v priobčitev v oba lokalna slovenska časopisa. Torej sem jaz kot predsednik kluba to storil iz dolžnosti, katero so mi člani naložili s svojim glasovanjem. Držite se dostojnosti in nikar ne predbacivajte meni, da hočem konje ubijati. Kajti omenjeni poziv je prišel od članstva kluba in ne od mene.

Svetujem Vam, da kot član kluba, pričnete vsaj včasih posecati naše seje. Poznam Vas že dolgo vrsto let in Vas tudi spoštujem. Ravno tako dobro poznam naše dobre slovenske državljane, ki so Vam s svojo zavednostjo pomagali priti do sedeža v mestni zbornici.

Kako pa Vi te naše državljane zastopate, je tudi Vaša dolžnost, da jim od časa do časa to pojasnite. Gospod Vehovec, svetujem Vam kot predsednik kluba, da začnete zahajati na naše klubove seje in tam zagovarjate svoje stališče. Ako postaja članstvo na Vas ogorčeno, je to popolnoma samo Vaša krivda in ne moja. Jaz se čutim zelo demokatičen in vedno izpolnjen dolžnosti, ki so mi bile kot zastopniku poverjene od večine članstva — od večine glasov. Vsaj tako si jaz predstavljam demokracijo.

Vse premalo Vas vidimo med nami, v dobri in zavedni družbi. Več se morate udeleževati v skupinah, ki tvorijo večino glasov v 32. vardi. Vzemite svoj nasvet in skušajte se po njem tudi ravnati. Nič Vam ne bo škodovalo, veliko pa koristilo, ako pridite in prisostvujete sejem in prireditvam podpornih društev, cerkvenih skupin, narodnih domov in političnega Demokratskega kluba.

Naš zavedni slovenski narod je že velikokrat pokazal, da upošteva svoje zastopnike, katere postavlja iz glasovnicami na odgovorna mesta. Držite se naroda in ni se Vam treba bati, da bi Vas kdo porazil, ker naši slovenski volivci so zelo razsodni ljudje in kaj dobro vedo, kdo je njih pravi zastopnik.

Prihodnji četrtek ob 8. uri zvečer ima naš klub redno sejo v Turkovi dvorani na Waterloo Road, na katero so vabljeni vsi volivci — člani in nečlani kluba. Pridite enkrat na sejo in boste videli, da Vam ne bo škodovalo.

S pozdravom,
John Pezdirtz, preds.

Potrskamo na slovenska srca

Sicer nerad kaj kritiziram, vendar pa me malo boli srce, ko vidim, da je še vedno precejšnje število naših slovenskih rojakov, ki se še niso zganili, da bi kaj storili za podporo svojemu trpečemu narodu v stari domovini.

Dragi rojaki, pogledjte malo v svojo preteklost in pokazala se vam bo slika iz vašega življenja v stari domovini. In sedaj naj vam stopi pred oči slika življenja našega naroda tam doma — danes. V tem se boste gotovo spomnili svojega življenja danes v Ameriki, kjer živimo še svobodno in tudi precej udobno. Res je, da nas nadlegujejo sedaj za

to podporo in zopet za drugo. Vendar pa to mi danes še lahko utrpimo, saj skoro vsi brez izjeme še prilično dobro zaslužimo.

Še vedno je veliko naših rojakov med nami, za katere bi skoraj rekel, da imajo kamenito srce in ne čutijo bolečin svojega bližnjega. So pa tudi zavedni in pošteno ljudje, ki se zavzemajo za podporo našega zaslužnjega naroda.

Kot predsednik društva Tabor št. 139 SNPJ vam podajam tukaj sklep naše društvene seje z dne 21. marca, na kateri je bilo sklenjeno, da bo vsak član prispeva po 10 centov mesečno v sklad SANS-a. Vse člane našega društva prosim, da vzamete ta sklep za znanje, kajti s tem sklepom je naše društvo dalo lep vzgled, ki je vse hvale vreden. Upam, da ne bo nihče temu ugovarjal. Saj če dobro premislimo, deset centov na mesec, to res ni velika vsota in še celo tujemu beraču, ki nas poprosi za milodamo desetko ali pa še celo več.

Ker dobro poznam naše društvene člane, zato sem prepričan, da ne bo nobene kritike na društveni sklep, ki se mi zdi najbolj pravičen, če smo slovenski člani pri društvu, bodimo tudi vsi enako prizadeti. Ker smo se pridružili akciji Slovenskega ameriškega narodnega sveta, zato je tudi naša sveta dolžnost, da pomagamo kar največ moremo, da pomagamo do osvobodjenja naši zaslužnih bratov in sestri v stari domovini. Vsi pa tudi vemo, da se take akcije ne morejo voditi brez denarja in kaj naj pa denar dobimo, če ne iz svojih žepov in ga žrtvujemo za tako plemenit namen. Naši rojaki nam bodo hvaležni zato.

Na zadnji seji zastopnikov, ki se je vršila v SND na 80. cesti, je bilo tudi sklenjeno, da se bo pobiralo prispevke vsaka dva meseca in sicer je prvi mesec april, potem junij, avgust, oktober in december. Za clevelandski hrib sva pooblaščen John Frankovič in Frank Stemberger, ki sva se namenila, da bova obiskala vse hiše in mislim, če jo bova morda malo zavozila tudi tja gori v Garfield Hts, da naju ne bodo nikjer zapodili, kot so v starem kraju nagnali fantje fant iz sosednje vasi, ki je lazil za kakšnim dekletom v bližnji vasi.

Torej rojaki, žrtvujemo vsak po svoji moči, malo po malem, pa bo končno veliko in prepričani bodite, da vam bodo naši nesrečni rojaki v stari domovini hvaležni zato. Pozdravljeni, France s clev. hriba.

Poljedelstvo v Srbiji

Nemški časopis "Donauzeitung" javlja v svoji številki od 24. januarja, da je Nedičev poljedelski minister, Radoslav Veselinović, izjavil, da bodo morali srbski kmetje obdelovati zemljo prav do zadnje krpe plodne grude. Veselinović je izdal poziv naslovljen kmetom, naj takoj oddajo ves preostanek živčnih pridelkov in naj svojo domovino zalagajo s hrano, tako da bodo mogli živeti tudi oni kraji, ki ne proizvajajo dovolj.

Objavil je tudi, da bo treba v bodoče zasejati več sladkorne pese in še nekaterih drugih pridelkov. Močno je poudarjal, da je poglavita zahteva sedanjega časa, da kmetijstvo poveča

množino svojih pridelkov. skrbi zato, da bo tudi naša krpica zemlje dala svoj simum.

Iz Londonskega radijskega servisa
London. (Radio na službo) — Govornik na srbski radijski oddaji ostro odgovarja Pavelčevi radijski postaji v Pavičevici, ki je trdila, da so našega naroda krivi oni, ki izvedli revolucijo z dne 27. marca.

Vsi ti poskusi Pavelčevega pagande so brezuspešni. Srbski hrvaški narod vedno ostaja na naziranje in povrh tega svojih težkih sedanjih okoliščinah dobil nov dokaz, da se njegova usoda in svetovna bodočnost nahajata v rokah tistih zaveznikov. Izdajalec velič je zagrešil uboje naših, katere oboja ves svet skušal s silo pokatoliti in ostale Srbe.

Tudi Milan Nedič, v Srbiji napadal revolucijo 27. marca, toda ta preobrat ni bil male peščice ljudi, temveč sledica skupnega upora naroda. Ako bi ne bilo Nedičev kakor sta Nedič in Pavelčev, bi bil imel naš narod trpeti in bi ne bil toliko trpeti.

Toda naš narod se ne rešil nesreče tudi ako bi volji narodnih izdajalcev, pisal pakt s Hitlerjem, morda Rumunija in Italija — kljub temu, da je poklonila preko 300.000 di rumunskih življenj izročila Srbe Nemcem, in streljalo, a obenem trdila za blagor domovine. Pavelčev in oni, ki z njim lujejo, nosijo odgovornost neštete tisoče nedolžnih.

Bolgari na jugoslovanskem ozemlju

London. — Iz jugoslovanskega vojaštva zasledimo novih krajev in razširitev bolgarske okupacije, da način osvoboditve v drugi sil za operacije v drugih delih.

Vrhovno poveljstvo naše vojske je zdaj v samem Kragujevcu, dji, odkoder poročajo, da bolgarske čete terorizirajo bolgarske prebivalstvo in silno pritiskom izsiljuje kmetov dobave živil in materijala — vseh taktik, katere je težko dobiti.

Orožarna v Kragujevcu bila pred vojno zelo razvijala izdelava precej izdelave materijala, je več, deloma radi deloma pa radi pomorskih surovin.

Ta ni prišla iz moje misli, torej mora biti gotova nična.

Neka velika tobačna dežela je iskala lepega dekleta, delo bi ne bilo drugega, stopiti v raznih klubih. Moški bi kadil cigarete, kar bi ga dekle cmokalo, naj bi bil dokaz, da ni dekletu prav nič zoprna biti kadilec.

Firma je končno našla krasotico, ki ji je ponudila to lahko delo \$250 plačo den. Pa mislite, da sprejela lepo ponudbo?

Rekla je: "Oh, kaj pa te, kako naj poljubim tega fanta, če bi bil dekle, nega moškega vprico tega fanta, bi bilo nekaj drugega." Firma je videla, da je klet prav. Dala je delo cigar njenemu fantu, provizijo, njej pa \$250 den, da fanta kušije, metena dečva, ki je mala svojega fanta. Zabava s plačo!

ŽALOST IN VESELJE

Spisi Andrejkovega Jožeta.

Vaju sprejmi, draga sta si Alfonzo in Lavrencij razodela vsa hudobna dejanja njunih sovražnikov, ki so se ženi naglali, da je Lavrencij že mrtev, njemu pa, da njegove žene že več ni na svetu, da je umrla žalost.

Naša povest se bliža koncu. Le nekaj potrebnih reči imamo še omeniti.

Poglejmo v novojeorsko barkostajo. Ondi si ravno podajajo nekateri prijatelji roke, gotovo so se zelo ljubili, kajti solze jih oblivajo, in videti je, da je ločitev grozno težka. Še enkrat se poljubijo in si sežejo v roke, častitljiv mož v črnej halji da jim blagoslov, potem pa jih odnese čoln na pripravljeno ladjo. — Topovi zagrmijo — ptuja ladja je zapustila novojeorsko luko. Na bregu se stoji nekatere osebe ter mahajo z belimi robcami in na ladji jim odzdravljajo. Ladja prihaja manjša in manjša, slednjič je znati samo mala pčica, dokler se popolnoma ne skrije. "Lastavica" je, ki odnaša v domovino Tomaževo družino; jako urno plava, kot bi vedela, kako hrepene ti ljudje po svoji domovini. Tudi Polde ni hotel ostati v Ameriki, kajti Gorenjska stran mu je bila ljubša, nego daljna dežela, kjer človek nikdar ne vidi domačih ljudi in tudi ne čuje domačega jezika. Odprljal se je s Tomaževimi vred v Evropo.

Kaj pa se je zgodilo z drugimi osebami?

Lavrencij je kmalo zapustil Ameriko ter šel na Laško k svoji ženi, Alfonzo pa je ostal med svojimi divjaki, kakor je obljubil.

Robert, na čegar ladji je služil Ferdinand, pošiljal je svoje ladje tudi v Trst in ondi je postavil Ferdinanda za oskrbnika ker se ta ni hotel daleč ločiti od svojih starišev ter jih je moral vsako leto enkrat obiskati.

Ko pride Tomaž na svoje posestvo, začudi se močno, ko vidi vse tako lepo obdelano. Njegov prijatelj Anton mu je zvesto ves čas oskrboval posestvo ter mu še prihranil, lepo število denarja.

Zopet so dihal slovenski zrak po dolzih, dolzih letih. O kako vsi drugačni čuti so jih navdajali. Zdelo se jim je, da rodi polje lepše žito, nego prej, da trtje nosi večje grozde in sadno drevje slajše sadje. Vsaka najmanjša stvar jih je spominjala nekdanjih časov; Anton pa je tudi vse tako ohranil, kot je bilo, prav nič ni zanemarl. Sicer ni vedel, ali se še kdaj vrnejo upal je pa vendar, saj na svetu ni nič nemogoče.

Nekega dne se pripelje po cesti za Savo lahni voziček in v njem so sedele tri osebe. Po poti se približa star mož že sivih las, ki je nesel precej debel smrekov vrhač. — Aleš reče ustaviti voz in stopi z njega. Ko vidi mož, da se mu krasno opravljen, gosposki človek bliža, sname ponižno blokuček z glave in obstane ob kraji ceste.

"Dober dan oče! preveč ste naložili," pozdravi ga mladenec.

"Bog daj! — Saj me res ne koliko pobira, pa kaj se če, starost."

"Ali me več ne poznate?" pravi mladenec dalje.

"I naka, — ne vem, da bi vas bil kdaj videl."

"Ali se še spominjate Aleša?"

"O Aleš? Da, da, v vojake so ga vzeli, potem pa ga nisem več videl niti slišal o njem. Škoda fant, tako dober človek je bil. — Sta bila morda znana?"

"Tu stoji Aleš pred vami," pravi uni ter mu poda roko. "Oh jeminete no," čudi se starec, kot ne bi še popolnoma verjel, "pa ste vsi drugačni, verjetno, da je vaš odpor pomagal in še vedno pomaga zaveznikom. Živel junaški jugoslovanski narod!" (JIC)

Aleš ni imel brk pod nosom, kot jih imate vi."

"O Peter, nič me ne vikajte, vaš nekdanji Aleš je tu z dušo in telesom, lejte se sedaj imam tukaj tisto svetinico, katero ste mi ohranili, ko ste me našli v gozdu, s to svetinico sem našel svojega očeta in vse svoje domače."

"Je že res, že res," pravi starec in obliče se mu vesolja začari, "o ti preljubi moj Aleš, da te le zopet vidim; kako mi je bilo dolgočas po tebi, ne morem ti povedati," in njegova velika roka je držala Aleševo roko, kot nekdanj pri odhodu k vojakom.

Sedaj se približata tudi oče in mati ter se zahvalita dobrotemu možu za toliko dobroto, da jima je ohranil dete in ga odredil. — Peter spravi svoj vrhač v čoln, potem pa veli tudi drugim vstopiti se vanj, in čeravno star veslal je vendar urno prek Save. — Kakovi spomini so se vzbujali sedaj v Alešu! Tu je tekla bistra Sava kot nekdanj, na trati je stala lesena kočica in pred vežo klopiča, kraj hiše pa kozji hlev, krog in krog je rastle sadno drevje, katero je Peter pridno čedil, da lje pa so se dvigali vrhovi in skaline, po katerih je nekdanj plezal Aleš ter pasel koze. Vsa mladostna doba mu je bila živna pred očmi, doba katere se človek vse življenje tako radostno spominja; saj je najlepši čas življenja!

Aleš je hotel po sili vzeti Petra na svoj dom, ali ta je rekel, da mu je ta kraj najljubši, da ga ne zapusti po nobeni ceni, preden ga ne poneso odtod, in to obljubo je tudi splošnil. — Ko ga je tretjo spomlad hotel Aleš obiskati, bil je že v črnej zemlji.

Pri Tomaževih se je zopet vse vredilo, kot nekdanj. Ker se Tomaž sam ni hotel več ukvarjati z gospodarstvom, oženil je Aleša ter mu izročil vse posestvo. V blagem miru so živeli tudi sedaj in vsako leto v praznik Marijinega Vnebovzetja so šli vsi v Petrovše na božjo pot zahvaliti se Božjemu Porodnici, ki jim je izprosila toliko milosti pri Bogu.

KONEC.

BLAGOVESTNIKA

Povest iz pokristjanjevanja Slovencev. Spisal Ivo Pregelj Tujec.

Ne ubijaj!

Stregomil je bil okrevan in v lepem miru so mu potekali dnevi. Vlah se je bil privadil v hiši Radovanovi in bil vesel in razposajen; bilo je, kakor da se je naselilo novo življenje pri Radovanu. V večerih je sedela za ognjiščem družina in Stregomil, pripovedujoč o svojem Bogu in ljubezni njegovi do vseh ljudi. Polagoma je padalo seme v srca vseh, in ko sta Radoslava in Svitozora samevale, premišljale sta gostove besede. Tudi Nepokorja so ganile besede, ki jih je govoril gost, saj mladi mož je davno uvidel, da so njegovi bogovi brez moči. Potrdila ga je v tem zgodba Stregomilova, ko je pravil, da pri njem na domu molijo davno že Boga, a da ni nesreč, niti besov nad ljudi. V ta srca, ki so bila polna strahu in nezaupljivosti, vlivale so besede Stregomilove tolažbe in zaščeneja in ljudi, ki so izprva strahoma poslušali mladeniča, so od dne do dne postajali nestrpnejši in bili bi vedeli radi več in več.

Saj niso nikoli čuli takega, da bi se bil Bog ponižal med ljudi in trpel za nje, da je moč besov in pekla brez moči, da je pripravljeno večno veselje onstran smrti.

Samo eden je bil, ki je postajal od dne do dne mračnejši, bil je Krutiboj. Z vso ljubeznijo in vsem največjim spoštovanjem se mu je bližal Stregomil, zahvaljujoč ga, da je rešil sestri; da je govoril Krutiboj res-

nico, o tem ni dvomil, dasi je vedel, da je moral Krutiboj bežati z doma pred tujimi vojniki, katerim je bil pobil nekaj tovarišev, erteč jih, ker so pritiskali na brata njegovega, naj se da krstiti. Vlah je bil Stregomilu povedal vse to in tudi iz ust svojega očeta je čul večkrat, kako trdovratno se je ustavljal Krutiboj novi veri in napadel zato iz sovraštva vodino spremstvo, ki je pripeljalo duhovnikov v vas. Sam oče Stregomilov je moral iti na denj in ga zapreti, ker sicer bi se mu bili znosili tujci. Ponoči pa je bil Krutiboj pobegnil. V zimi je bilo in ker je vso noč snežilo, niso vedeli, kam se je obrnil. Odtodaj niso čuli nič več o njem, in ko je Stregomil tako nenadno našel strica, ni vedel od veselja kaj; bolelo ga je, da mu je oče ponesrečil, obiskal je njegov grob, verjel je Krutiboju vse, kar je pravil, dasi si ni mogel pojasniti vsega. Krutiboj pa je postajal zamišljen in čemeren in boječ. Ogibal se je ljudi in včasih, ko je sedel ob Radoslavi in je Stregomil govoril o Bogu in postavljal na gori Sinaj, vstal je nenadoma in odšel.

Mladenič ni opazil, da je vstal, in govoril:

"In Bog je rekel Mojzesu: Peta zapoved je: Ne ubijaj in ne prelivalj krvi; ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe!"

Vlah pa je povedal oči in mrmral v brado:

"On je ubil, ubil, zato beži." Sam ni vedel, kako mu je prišlo to na um, spomnil se je onih vojakov, katere je bil pobil Krutiboj. In dotaknil se je ramena Stregomilovega in dejal:

"Hudo si storil stricu!" Mladenič je uganil, kaj misli Vlah, in vstal ter odšel za Krutibojem. Videl je, kako je stopal mož z upognjeno glavo proti gozdu. Noč je bila mirna in tiha. Mladenič je z nekim stra-

hom zrl za Krutibojem. Tedaj pa je ta sedel in naslonil glavo na roke. Tih se mu je bližal Stregomil in dotaknil se ramena njegovega dejal: "Stric!"

Dvignil je glavo mož, solze so lesketale v njegovih očeh.

"Stric, ali ti je hudo?" dejal je mladenič.

Ta je prijel Stregomilovo roko in dejal:

"Prijatelj, ti veruješ v Boga in kar je zapovedal?"

"Verujem!" odvrnil je Stregomil.

"In veš, da kaznuje nje, ki so prestopili njegove zapovedi?"

"Verujem."

Starec je vzdihnil, mladenič pa je dejal:

"Umiri se, poznam tvojo bridkost, toda Bog je dober in odpušča."

"A meni ne more!"

"Odpustil je razbojniku na križu!"

"Toda Kaj je proklet, proklet!" viknil je starec in vstal in mladenič je z negotovostjo odšel in bilo mu je, da se zjoče.

Vrnil se je in našel zbrano vso družino. Svitozora je slo-nela ob Radoslavi; govorili so o Bogu. Ko je vstopil mladenič zganil so se in videlo se je, da so radovedni.

"Brez strica prihajaš," rekla je Svitozora.

"Moli zanj, sestra, moli," odgovoril je mladenič in se začel jokati.

Ko je Svitozora prišla domov, našla je strica-očeta na vratih, sedel je nepremično in ves se je trešal.

"Pojd spavat, oče, bolan si," dejalo je dekle, katero ni ljubilo manj strica, kakor je prej očeta.

"Ne morem, dete, ne morem, težko mi je!"

"Oče!" dejala je deklica in cvila svoji roki okrog njega.

"Oh, dete nedolžno," odgovoril starec, "bodi srečnejša kot jaz."

"Kaj je, oče," dejala je deklica, "čudno govoriš nočjo?"

"Ali se me bojiš, dete?"

"Zakaj bi se te bala, ko si dober!"

"Dete, moje dete, kmalu bom zaspal v smrti, ti pa pojd z bratom in odpusti stricu tedaj, kar vama je storil zalega!"

"Oče, ti si bolan, lezi; glej, brat je rekel, naj molimo za te." Starec je dvignil glavo.

"Moliti, za me? O! Ne, ne, za me ni rešenja, ni miru, nikoli, nikoli."

In starec se je zjokal kakor otrok.

(Dalje prihodnjič.)

G. Harrison govori Jugoslovonom

London. (Radio prejemna služba) — G. Harrison, Anglež in velik prijatelj Jugoslavije je na kratko govoril našemu narodu v domovini in dejal, da se Angleži spominjajo dogodkov 27. marca in smatrajo, da so bili preobrat te vojne.

Nacisti so bili postali gospodarji Francije in so z njenih obal nameravali udariti na angleške otoke. Toda jugoslovanski narod je kljub obupnemu splošnemu položaju pregnal izdajalsko vladu in zagrabil za orožje. Vaš narod bo dobil zaslužen nagrado za svojo hrabrost in za svoje žrtve v službi visokih idealov.

Velika Britanija je silna zemlja. Ona danes pripravlja načrte za invazijo in ne trpi več od zračnih napadov. Ona zdaj povračuje Nemcem milo za drago, za zračne napade na London in za porušenje Varšave in Beograda. Velika Britanija jim ne bo ostala ničesar dolžna.

Na ruskih stepah in v Afriki je bila nemška vojska porazena. Porazena bo tudi na svojih lastnih tleh, v Evropi. Bodite prepričani, da takrat, na oni srečni dan, gesta celokupnega jugoslovanskega naroda ne bo pozabljena. Mi se tega zaveda-

mo, da je vaš odpor pomagal in še vedno pomaga zaveznikom. Živel junaški jugoslovanski narod! (JIC)

DELO DOBIJO

ŽENSKÉ

se potrebuje

za

VOJNO DELO

ENGINE LATHE

HAND SCREW

MILLING MACHINE

Plača od ure

Tudi druga dela na stroje

za one, ki so sposobne.

Prednost se da onim, ki

imajo v tem izkušnje.

STEEL

IMPROVEMENT

& FORGE CO.

970 E. 64. St.

severno od St. Clairja.

(83)

IZUČENI OPERATORJI

BORING MILLS

(Horizontal in vertical)

LARGE PLANNER

RADIAL DRILL

Plača na uro, vrhu overtime.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne prijavite.

WELLMAN

ENGINEERING

7000 CENTRAL

(86)

Strežkinja se sprejme

Takoj se sprejme strežkinja; nobeno predznanje ni potrebno. Nočno delo in sicer od 10 zvečer do 6. jutraj. Tri ali šest dni v tednu pri železniški YMCA, 615 E. 152. St. (85)

Prodajalka se sprejme

Dekle dobi delo kot prodajalka v 5 in 10c trgovini; nobeno predznanje potrebno; stalno delo s plačo.

Taylor Variety

6714-16 St. Clair Ave. HE 4161. (85)

Stalna služba

Double Eagle Bottling Co. 6517 St. Clair Ave. takoj sprejme dekleta za pisarniško delo. Dobra plača in stalno delo. (84)

Kupujemo obrambne obveznice in znamke!

MALI OGLASI

Dve sobi v najem

V najem se odda dve čisti in opremljeni sobi. Na razpolago tudi peč za kuhanje. Vprašajte na 5710 Bonna Ave. (82)

Hiša naprodaj

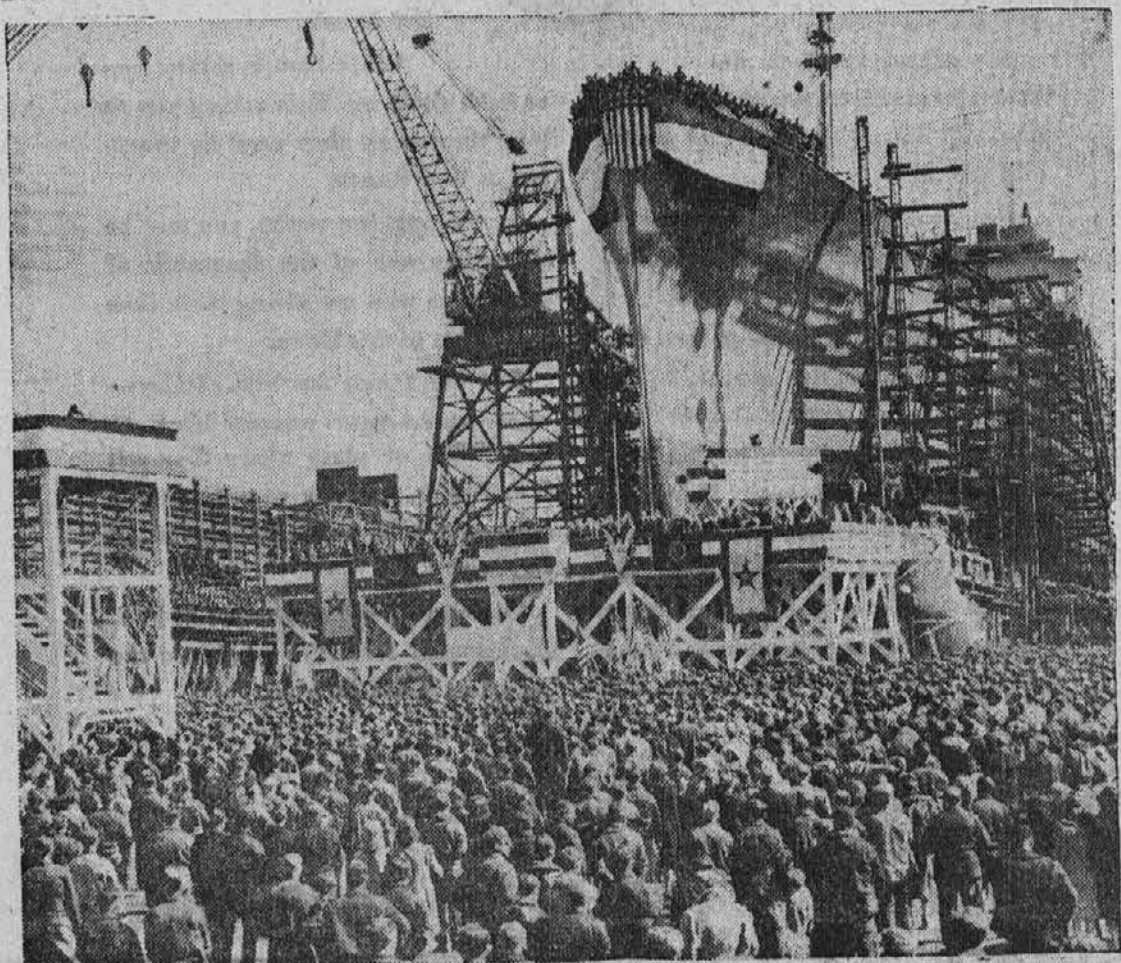
Naprodaj je hiša za 2 družini; v jako dobrem stanju, na Alpine St. Za podrobnosti pokličite CE 8138. (83)

Drva naprodaj

Naprodaj so drva za kurjavo, iz tovarne. Velik lot samo \$4.00. Pokličite Liberty 2067. (82)

Kupimo avto

Ako imate avtomobil naprodaj, pokličite HE-5840, ali se osebno zgledite na 1054 E. 72. St. (83)

V Sun ladjedelnici v Chester, Pa., so v teku 20 minut splovili tri oljne tankerje, kar je rekord te ladjedelnice, ki ja med prvimi, ki so dobile "M" odlikovanje od mornariškega oddelka naše vlade.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERSE

Albert se ni zganil, položil je svojo roko na preplašenega starčka in mu je z mirnim glasom rekel: Ne povprašujmo, zakaj nas je to zadelo! Toda, Ertelij, stran poditi ga ne smemo poslati v Štajer! Prenesel bi kugo od hiše do hiše. In misliš, da ga bodo obdržali v bolnišnici v Štajru — pasavskega vojaka? Samo okužil bi mesto, potem bi se zopet vrnil nazaj. Kaj takega ne smemo Štajerem storiti; rešiti jih moramo.

"Albert, Albert! to so s sodnikom vred zaradi tebe nakopali nase!" je vzkliknil starček. "Hočeš li, da umrjemo vsi tvoji bratje, toda kaj govorim, mi vsi skupaj smo zaslužili smrt, ker smo te zapustili."

"Ne, oče, nočem, da bi umrli moji bratje, najmanj pa, da umrjete vi," je rekel Albert in je poljubil blede, veko roko starčega moža, ki je ves tresoč se v smrtnem strahu slonel ob zidu. "Čujte, kaj mi pravi božji glas, da naj storimo, da niti Štajer, niti naš samostan ne pride v smrtno nevarnost, pa da vkljub temu izvršimo dolžnost ljubezni do bližnjega, do bolnika, ker to moramo, saj smo vendar redovniki. — Jaz sem čisto sam tu v stolpu, razen vas in strežnika nihče ne pride sem. Oprite spodaj železna vrata stolpa in dovolite, da pokličem gori bolnega moža. Vzel ga bom k sebi in mu bom stregel."

"Ti! Nikdar! Nikdar!" je kričal stari mož. "Ti da bi se žrtvoval in umrl, ne, nikdar ne, rajši mi vsi, kakor ti, ki si najbolj izmed nas!"

"Ne bom umrl," je odločno rekel Albert. "Ne poznam strahu. Najpogubnejše je v kužnih časih, če se kdo boji smrti."

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerodnosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodbi, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih slučajih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metoda bolnišnice pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razume vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv način:

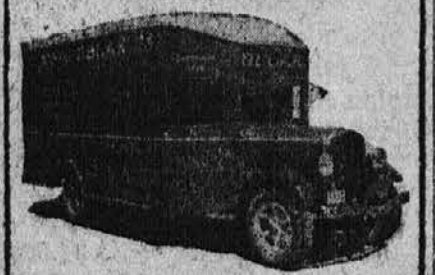
DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC

(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:

1 do 5 popoldne, razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: MAin 6016.
(Wed. — x)

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Tudi vem, kako je ravnati z bolniki, v Lambachu sem se marsikaj naučil od pokojnega opata. Oče, dovolite mi, da ga pokličem; pustite spodaj odpreti vrata, in jih dajte zopet zapreti, ko bo bolnik tu pri meni. Pošljite semkaj posteljino, umivalnik, vodo, obveze, pergamment za na okno, zdravila zoper kugo, to pa skrivaj, da nihče ne bo kaj slutil — recite, da naj mi bo to za priboljšek za velikonočne praznike. — Bolezen se odloči v sedmih dneh, zato prosim, da zame in bolnika pustite donášati jed in pijačo v košari in vselej recite, da je vse zame; da nihče ne prestopi praga moje ječe, bom na vrvi spuščal košaro skozi okno, v katero naj se mi devlje hrana in pijača.

Tudi meni pošljite tak koš z vrvoj vred; skril ga bom spodaj v grmovju, vrv pa bo zakril bršljan, ki raste ob stolpu. Tudi vas prosim, da pustite moja vrata odprta, da lahko hodim ven in noter v stolpu, ki ga od zunaj zapirajo zunanja železna vrata. Tako mi bo mogoče spraviti vso okuženo obleko in vso nesnago v klet, kjer je globok, prazen rov, ki ga pokriva kamenita plošča. Kamen se lahko pozneje zapečati in zazi. Ako mož ozdravi, ga bomo na tihem izpustili; ako pa umrje, pokopal ga bom s svojimi rokami. Vidite, da sem vse natančno premislil. Vsaj vi me ne zapustite, pomagajte mi, na ta način boste izkazali veliko dobroto vsemu samostanu, vašim bratom in mestu Štajer."

"Štajercem hočeš pomagati in darovati življenje njim, ki so tako sramotno s teboj ravnali," je ihtel starček. "Ti si dober! — Jaz na tvojem mestu bi Hendelnu privoščil vse hudo."

"Nesrečni mož," reče počasi Albert, "je v smrtnem grehu, ni pripravljen za smrt; kam naj se obrne, če pride smrt. Kdo naj mu pomaga? Pekla ne smemo privoščiti nikomur, niti najhujšemu sovražniku ne."

"Prav imaš," je rekel starček, ki se je le s težavo osrdečeval, "njegovi ljudje vendar niso krivi — vrhutega je pa tudi Štefana v Štajru; o brat, koliko sveteljši si od mene, ki sem poln slabosti in revščine." Blagoslovil je raztegnil Albertu nad tem svojo mrtvaškobledo roko. Potem se je od strahu ves potrt in zlomljen plazil proč, da stori voljo svojega junaškega samostanskega brata.

Čez eno uro se je že vse izvršilo. Ubožna Albertova celica je dobila prijaznejše lice. Pernico, ki je bila Albertovo ležišče, je pogrinjala sveža rjuha; nad njo so se kopicile rdečelaste blazine; ob postelji je stal usnjat naslonjač. Na stolu sta stala pripravljena dva cinasta vrča z vodo. Albert je ravno iz enega izmed nju vli vodo v medenico, tudi brisačo in milo je pripravil. Spodaj so zaškripala v tečajih težka železna vrata; stari Ertelij jih je odprl in je odšel. Zdaj je Albert zavpil bolnemu vojaku, ki je ležal spodaj pod bezgom, naj gre skozi železna vrata v stolp in po stopnicah gori k njemu, kjer je zanj pripravljena sobica. — S težavo se je dvignil in je omahoval skozi odprta vrata. Preperele stopnice so zaječale pod težkim, opotekajočim se korakom; puška, ki jo je vlekel s seboj, se je na levo in desno zadevala ob stolpove stene, da so gori v podstrešju jeli evitili netopirji in skovikati sove. Mož je sam pri sebi hripavo renčal: "Hudičevo gnezdo!"

Zgoraj je skozi vrata celice

suh in visok stopil Albert s smehljaem na bledem obrazu in je v temi in trohobi svojega stanovanja nudil roko groznemu gostu, prijazno in dobrotljivo je v črno globino zvenel njegov pozdrav: "Salve! — Bodi zdrav!" Tuji mož je stopal za glasom in v hipu je stal pred Albertovo celico. — Bil je silno velik, iz ostudnih oči je odsevala vsaka hudobija, oborožen je bil z velikansko puško in mečem, imel je na obrazu kužne bule in je hripavo grgal: "Ste sami v tej puščavi?" Menih je slovesno odgovoril: "Ne, stanujem tu s svojim Bogom in angelom varihom." Tedaj pa je groznemu možu vpadlo srce in ugasnil mu je v očeh ogenj moritve; nameraval je pobiti patra, ga oropati, če ima kaj, in potem oditi. Toda mirno oko svetega moža, v katerem ni bilo strahu, njegov glas sta ukrotila divjo zver. Pobesil je glavo in se je potuhnil kakor pes, ki se ukloni svojemu gospodarju, in je za menihom stopil v celico.

Po zgledu božjega Učenika se je Albert spustil na kolena pred človekom, na katerem je bilo komaj še spoznati podoben božjo, in mu je brez mehkužnega gnusa umil noge v medenici, ki je na svojem dnu imela podobno prvih starišev s kačo. Ko se je to zgodilo, je Albert peljal svojega gosta k postelji. Bolni mož je kakor brez moči padel na posteljo ter je zahteval jedi in pijače. Albert mu je dal vsega, kar so mu bili poslali bratje: belega kruha in vina, tudi je zanj ubil piške, ki mu jih je z nežno roko poslikala Štefana. Tuji mož je hlastno jedel, čeprav ga je tresla mrzlota, obenem pa je z divjim pogledom motril po sobi, je

li ima menih kje kaj spravljene zlate in srebra. Če bi bil zdrav, bi ga pobil, oropal in odšel, toda sedaj ne more, ker je bolan, hudo bolan. . .

Albert ga je vprašal, je li hoče počivati v postelji. Prikimal je, da hoče, da mu je glava težka, da drugi dan mora naprej. Brez groze in gnusa mu je slekel cunje z brazdnatega telesa, ki ga je bilo grozno videti vsled debelih modrih bul, ki jih kaže kuga v svoji prvi stopnji. Albert ni imel niti balzama, niti obližev, da bi jih dejal na kužne bule, zakaj Ertelij mu je na lističu naznanil da je lekarna prazna, pač pa da bodo poslali v mesto po zdravila. Kakor hitro dojdejo zdravila iz mesta bo spodaj ob stolpu zapel zvonček v znamenje, naj Albert koš potegne gori. Kakor je nekoč Elija pričakoval oblaka, je Albert s težkim srcem pričakoval, kdaj bo spodaj zapel zvonček. Sedaj je kužnega moža zagrabila divja mrzlota, da se je tresla postelja in se je zdelo, da se ziblje celica. V mrzlota je mož neprestano pol v nemščini, pol pa v čudnem barbarskem narečju blebetal razne budalosti, preklinjal je svoje malopridne tovariše, ki so ga na svojem begu vrgli iz voza, preklinjal je svojo priležnico, ki je okradla njega, ubogega Florina, ki bi jo razrezal na drobne kose, če bi mu le prišla v roke in če bi imel nož, nož, o, je grozno zakričal in je kletev za kletvijo sipal iz ust. Menih se ni premaknil ob postelji, vztrajal je, rožni venec je imel ovit okoli koščenih prstov in je molil za poščast v človeški podobi ter mu je prigovarjal, naj vendar misli na Boga ter naj za božjo voljo neha s preklinjanjem. Naj nikar ne misli na umor, zakaj to silno žali Gospoda, zla-

sti danes na Veliki petek. Grozni bolnik pa je naprej kričal in preklinjal, dokler mu ni posla sapa in se je začel dušiti. . . Sedaj se mu je iz ust in nosa vllila črna kri. Novo znamenje kuge, ki ga je ono noč Hendel na mestnem trgu ob svitu baklje označil: "Kužnim bolnikom se začne blesti, iz ust in nosa mečejo kri. . ."

Albert je nesrečnemu obrisal kri raz usten in je glasno vzdihoval: "Potrpjenje, potrpljenje!" — O da bi že vendar kmalu prišla zdravila!

Že je proti večeru; kateri izmed bratov bo danes, na veliki dan molitve, pohitel v Štajer? Morda pridejo zdravila šele naslednji večer. . . Albertu je bilo silno hudo ob tej misli. . . Rad bi ne samo Štajer rešil kuge, marveč bi rad rešil tudi tega nesrečnega nesrečne kužne smrti. . .

Seveda ni šel nihče izmed menihov v Štajer, ker si pater Ertelij nobenemu ni upal dati sumljivega naročila, naj prinese zdravila zoper kugo. V svoji zadregi se je spomnil Štefane. O da, Štefana, na njeno molčečnost se lahko zanesel; zastavila bo vse moči, da pomaga Albertu, kakor hitro bo zvedela stransko skrivnost.

Že se je nekoliko temnilo, in gori v izbi za paramente je že brlela lučka. Čisto sama je sedela tu Štefana pri svojem delu, sestrico je že preje poslala domov, da pomaga materi malčke dejati spat. Marljivo dela Štefana zadnje vbode v velenino, krožnik s pičlo hrano iz samostanske kuhinje je skoraj nedotaknjen. Iz vrta spodaj pihla hladen veter, votlo in žalostinke iz cerkve. . . "Tako, sedaj sem gotova," naposladi pravi Štefana, "sedaj grem še v cerkev pozdravit Zveličarja,

potem grem precej domov." neki je?

Kar je zunaj na stopnicah nekaj zahreščalo, — in pred Štefano stoji pater Ertelij; ves bled je in kar trese se, kaj mu neke poti?"

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti globoko potrpi naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem in znanem prealčno vest, da je nemilo nam zvela iz naše srede preljubljenega in nikdar pozabljenega očeta.

Joseph Hrovat-a

ki je sprevleden s svetimi zakramenti po dolgi mučni bolezni, nišnici zatisnil svoje trudne oči in za vedno v Boga zaspu marca 1943. Doma je bil iz vasi Zalisek, fara Žukemberk.

Po spremstvu iz Anton Grdina in Sinovi pogrebne kaple in opravljenih cerkvenih pogrebnih obredih v cerkvi Brezovica Spodnja smo ga položili k večnemu počitku dne 8. marca 1943 v Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prisrčno lepo zahvaliti Rev. Mar. in Rev. Francis Baragi za podeljene svete zakramente in tudi prisrčno hvala Rev. B. J. Kennedy za odpravljeno svetlo mašo in cerkvene pogrebne obrede. Ravno tako se želimo srčno zahvaliti Rev. B. J. Kennedy in Rev. Moran, ki so molit ob krsti pokojnega.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so ga obiskovali in kakor tudi vsem, ki so nam bili v prvo pomoč in tolažbo na en način ali drugi kaj dobrega storili v teh najhujših in težkih dnevih.

Enako se želimo tudi iskreno zahvaliti vsem, ki so ga pokropili, vsem, ki so bili in molili ob krsti ter se udeležili maše in pogreba.

Naslo prisrčno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so v blagopojemno okrasili krsto s krasnimi vencii in sicer: Mr. in Mrs. Hrovat Jr., Mr. John Hrovat in družina, Mr. in Mrs. Hrovat Jr., Mr. in Mrs. Joseph Garvas in hči, Mr. in Mrs. Hrovat Jr., Mr. in Mrs. Val Ponikvar in družina, Mr. in Mrs. Hudoklin (Zagorci), Mr. in Mrs. Joseph Jerse in družina, Mr. in Mrs. Steve Lovrin in družina, Mr. Sam Urlick, Boys from društvo Clevelandski Slovenci, št. 14 EDZ, Mr. in Mrs. Deser, in Mrs. Muhlbach, Mr. in Mrs. Kordish Jr., Mrs. Kordish, Mrs. Di Nicola in Val. Ponikvar Jr., Cleveland Twist Drill E. R. A.

Naslo prisrčno zahvalo naj velja tudi vsem, ki so darovali svete maše za mirni počitek blage duše namreč: Mr. in Mrs. Hrovat Jr., Mr. John Hrovat Sr., Mr. in Mrs. Lucille Hrovat Jr., Miss Rose Hrovat, Mr. Raymond Hrovat, Miss Lucille Hrovat, Anna in Mary Sajovic, Mr. in Mrs. Anton Skerl in družina, in Mrs. Frank Zibikawski, Mr. in Mrs. Frank Suhadolnik, in Mrs. Joseph Skerl, Mrs. Mary Kaplan in družina, Mrs. H. O. Mr. in Mrs. Ben Pike, Mr. in Mrs. Joseph Garvas in hči, Mr. in Mrs. Anton Grdina in družina, Mr. in Mrs. Louis Vrcan, in družina, Mr. John Jerse in družina, Mr. Joseph Vrcan, in družina, Mr. John Steklasa, Mrs. Mary Matias in družina, Mr. in Mrs. John Jerse, Mr. in Mrs. Matt Arko, Mr. in Mrs. Anton Jerse, in sin, Mr. in Mrs. Marolt, Miss Anna Boben, Mrs. Margaret jak, Mr. in Mrs. Val Hotujac in družina, Mr. in Mrs. Tony Jerse, Mr. in Mrs. Hudoklin in Zagorci družine.

Mr. in Mrs. Frank Lovko in družina, Miss Josephine Lovko, Mr. Joe Jerse Jr., Mr. in Mrs. Val Ponikvar in družina, E. R. A. Mr. Louis Jerse in družina, Mr. in Mrs. John Petrovic, Mr. in Mrs. St. in Mrs. Frank Rodic in družina, Mr. in Mrs. P. Addison Rd., Mr. in Mrs. Joseph Mihevc, Mr. Joseph Petrovic, in Mrs. Mike Pike in družina, Miss Jennie Oberstar, Sponzor in Ursuline Raker, Mr. in Mrs. Edward Lampert, Sponzor, Mr. Tony Hern, Mr. in Mrs. Albert Martie in družina, Mr. Jeran, Mrs. Mary Bradac, Mr. Louis Legan, Mr. Joseph Mary Makse, Mr. John Vouk in družina, Mr. in Mrs. John mar, neimenovana dobrotnica.

Nadalje se tudi prisrčno zahvaljujemo vsem, ki so darovali avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba in Mr. John Hrovat Sr., Mr. John Hrovat Jr., Miss Josephine Hrovat, Mr. Joe Jerse Jr., Mr. Joe Skerl, Mr. Tony Skerl, Cleveland Twist Drill Co.

Naslo iskreno zahvalo naj sprejmejo člani društva Clevelandski Slovenci, št. 14 SDZ, ki so se udeležili svete maše in pogreba, seboj pa Mr. John Shiffer, Mr. John Glinsek, Mr. Louis Jerse, Mr. Frank Hrovat, Mr. John Simonovic in Mr. Anton Jerse, ki so nosili krsto ter ga spremljali na njegovi zadnji zemeljski poti ter ga pokopali k prežgodnjem večnem počitku.

Posebno se želimo prav lepo zahvaliti Mr. John Simonovic, ganljiv poslovilni govor ob krsti pred pogrebom.

Naslo prisrčno zahvalo naj sprejme pogrebni prihod in Grdina in Sinovi za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeno grob.

Škunjajo, če smo katero ime pomotoma izpustili, izpustili nam oprostite, ker se želimo vsem naprisrčno zahvaliti. Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče, Bog Ti je poklical k sebi in moral si nas zapustiti. Tolaži nas le misel, se je dokončalo Tvoje mučno trpljenje in v globoki žalosti in ljamo prošnje k Bogu, da naj Ti podeli večni mir v večnem počitku in nebeska luč naj Ti sveti.

Zalujoči ostali:

JOSEPHINE HROVAT, soproga.
JOSEPH in FRANK, sinova.
JOSEPHINE, hči; HELEN, sinah.

Zapušča tukaj tudi zalujočega brata John Hrovat, v starosti 74 let, in sestro Marijo Uršič.

Cleveland, O., 7. aprila, 1943.

THE 2nd WAR LOAN DRIVE IS ON

Start punching from your pocket!

America's war machine is growing—growing!

It's getting ready to deliver a tremendous, irresistible wallop that will smash the Axis flat—once and for all.

But brother—that punch has got to start from your pocket! And now's the time to let it go!

Uncle Sam is asking us to lend him 13 billion dollars this month. 13 billions of extra dollars—over and above any War Bond buying that you'd be doing anyway! Money to buy ships and planes, money to feed and clothe and arm and train the millions of your fellow Americans who will deliver this punch—who are ready to work and sweat and

die to keep the place you live in safe.

Uncle Sam is asking you to back them up. He's asking you to lend the money they need by investing in War Bonds.

In the next few weeks, you may be visited by one of the thousands of volunteers who are giving their time and effort to this Drive.

But don't wait for him. Today—now—go to your nearest bank or Post Office or place where they sell War Bonds. And for your Country's sake—for your own sake—invest all you can!

There are 7 different types of U. S. Government securities—choose the ones best suited for you!

THEY GIVE THEIR LIVES . . .

YOU LEND YOUR MONEY!

Herman Stein's Advertising Agency

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave.

Cleveland, O.